

## [Brusvang.]

havde anholdt de personer, som havde foretaget dette overfald på politiet. Men her er vi altså to gange vidne til, at politiet omgående bare trækker sig ud og løber sin vej. Det synes næsten, som om der foreligger en eller anden instruks fra højere sted om, at derude må man ikke foretage sig det, som politiet normalt må foretage sig. Det ligner sådan lidt i retning af en suverænitetsopgivelse. Jeg er også forundret over, at politioorganisationerne ikke har reageret her, for jeg synes, at den situation, politifolkene kommer ud i, er en utålelig situation.

Efter denne status over partiet centrumdemokraternes aktiviteter her i folketinget vil jeg godt prøve at fremkomme med nogle betragtninger over det, som jeg kalder for CD-holdninger.

Jeg tror, de fleste har haft en fornemmelse af, at da centrumdemokraterne blev dannet, var det et parti, der drejede sig om nogle parcelhusinteresser. Men jeg håber sandelig også, at man senere hen har bemærket, at partiet har stået for andet og meget mere, og at vi på en række felter i det parlamentariske liv har søgt at formulere en holdning og leve op til en holdning. Det er disse ting, jeg godt vil prøve på at trække op principielt.

Centrumdemokraterne har med stor beslutsomhed søgt at placere sig som et ansvarligt midterparti. Med det ansvarlige mener jeg bl. a. dette, at vi i enhver situation, hvor vi jo er opposition, ikke bare ser det som vort mål at genere regeringen, at spænde ben for regeringen, men selvfølgelig søger at præge regeringens politik med vore egne synspunkter. Derudover finder vi, at det er en oppositions naturlige opgave at medvirke til at give en regering — og her hvor det drejer sig om en mindretalsregering, er det jo navnlig påkrævet — rimelige arbejdsvilkår. Det har for os været et ledende synspunkt, som har motiveret vor stillingtagen i en række tilfælde, og det er betragtninger af denne art, jeg sammenfatter under den betegnelse, at vi på sin vis føler, at vi er en slags dronningens loyale opposition.

Denne holdning har også ført til, at CD principielt er parat til at gå ind i forligsforhandlinger, når situationen i øvrigt indbyder hertil. Vi sagde derfor også ja til at være

med i septemberforliget. Jeg har ved flere lejligheder understreget, at vi finder dette forlig særdeles vigtigt, ikke alene økonomisk, men også politisk.

Vi gik også med i forliget om finanslovforslaget, måske nok på en særlig måde og på en lidt anden måde end den, regeringen helst havde set, men på en måde, som er principielt vigtig for os. Det, vi nemlig ønskede at understrege dengang, var, at vi godt ville give regeringen den sikkerhed, der ligger i, at den ved, at de og de forslag kan den komme igennem med, de og de merudgifter bliver der stemt for, og de og de besparelser bliver der stemt for. Men når vi er gået med til et sådant forlig, så ønsker vi ikke som lille parti at være bundet på hænder og fødder udenfor. Vi ønsker ikke, at forligspartier skal være en grå masse, men at vi skal have lejlighed til at bevare vor egen identitet. Det førte rent praktisk til, at vi fik en aftale med regeringen og de øvrige partier om, at på en række områder uden for det pågældende forlig kunne vi stemme, som vi ville, og altså også stemme imod regeringen.

En fjerde holdning, jeg gerne vil fremføre og understrege, er centrumdemokraternes villighed til samarbejde her i salen. Det er nemlig en villighed, der omfatter alle partier her. Vi samarbejder absolut også gerne med fremskridtspartiet, hvis fremskridtspartiet har nogle forslag, som vi synes er gode. Vi har jo af materielle grunde ikke så forfærdelig meget at samarbejde med VS, SF og kommunisterne om. Det skulle for kommunisternes vedkommende lige være, at det er det bedste parti for CD at slutte en clearingaftale med, for det er nemlig helt sikkert, at hvor de stemmer nej, dér stemmer vi ja, så det samarbejde har vi da i hvert fald.

Endelig en femte holdning, som har været vejledende for CD. Det er dette sigte, som specielt kommer til udtryk på området radio og undervisning, sigtet af kvalitet og alsidighed. Vi er så tit blevet skudt i skoene, at det var de venstreorienterede og venstredrejningen, vi forfulgte. Det er egentlig en falsk problemstilling. Det, vi har ønsket at bekæmpe både inden for radio og i undervisningssystemet, er den for ringe kvalitet. Til en god kvalitet hører selvfølgelig også dette, at det skal være alsidigt, og vi ønsker at tage afstand fra ensidigheden.